

Pandavagita or Prapannagita

——
पांडवगीता अथवा प्रपन्नगीता

——
Document Information

Text title : Pandava Gita

File name : pandavagita.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Author : Anonymous

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : Anthology of hymns from Mahabharata, Bhagavata : Vishnu Purana-s

Latest update : May 18, 2006, May 12, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 18, 2023

sanskritdocuments.org

Pandavagita or Prapannagita

पाण्डवगीता अथवा प्रपन्नगीता

प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीक-
व्यासाम्भरीषशुकशौनकभीष्मकाव्याः ।
रुक्माङ्गदाजुनवसिष्ठविभीषणाद्या
श्रेतानहं परमभागवतान् नमामि ॥ १ ॥

लोमहर्षण उवाच ।
धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन
पापं प्राणश्यति वृकोदरकीर्तनेन ।
शत्रुर्विनश्यति धनञ्जयकीर्तनेन
माद्रीसुतौ कथयतां न भवन्ति रोगाः ॥ २ ॥

ब्रह्मोवाच ।
ये मानवा विगतरागपराऽपरज्ञा
नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ।
ध्यानेन तेन उतकिंलिष येतनास्ते
मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

धन्व उवाच ।
नारायणो नाम नरो नराणां
प्रसिद्धयौरः कथितः पृथिव्याम् ।
अनेकजन्मार्जितपापसञ्चयं
उरत्यशेषं स्मृतमात्रं येव यः ॥ ४ ॥

युधिष्ठिर उवाच ।
मेघश्यामं पीतकौशेयवासं
श्रीवत्साङ्गुं कौस्तुभोद्भ्रमासिताङ्गम् ।
पुण्योपेतं पुण्डरीकायताक्षं
विष्णुं वन्दे सर्वलोकैकनाथम् ॥ ५ ॥

भीम उवाच ।

जलौघमग्ना सयराऽयरा धरा

विषाण्डोऽट्याऽभिलविश्वमूर्तिना ।

समुद्भृता येन वराऽड्डुपिणा

स मे स्वयम्भूर्भगवान् प्रसीदरु ॥ ६ ॥

अर्जुन उवाच ।

अचिन्त्यमव्यक्तमनन्तमव्ययं

विभुं प्रभुं भावितविश्वभावनम् ।

त्रैलोक्यविस्तारविचारकारकं

हरिं प्रपन्नोऽस्मि गतिं मलात्मनाम् ॥ ७ ॥

नकुल उवाच ।

यदि गमनमधस्तात् कालपाशानुबन्धाद्

यदि य कुलविडीने जायते पक्षिडीटे ।

कृमिशतमपि गत्वा ध्यायते यान्तरात्मा

मम भवतु हृदिस्था केशवे भक्तिरेका ॥ ८ ॥

सहदेव उवाच ।

तस्य यज्ञवराऽस्य विष्णोरतुलतेजसः ।

प्रणामं ये प्रकुर्वन्ति तेषामपि नमो नमः ॥ ९ ॥

कुन्ती उवाच ।

स्वकर्मकूलनिर्दिष्टां यां यां योनिं प्रजाभ्युदम् ।

तस्यां तस्यां वृषीकेश त्वयि भक्तिर्दृढाऽस्तु मे ॥ १० ॥

माद्री उवाच ।

कृष्णे रताः कृष्णामनुस्मरन्ति

रात्रौ य कृष्णं पुनरुत्थिता ये ।

ते भिन्नदृष्टाः प्रविशन्ति कृष्णे

हविर्यथा मन्त्रदुतं दुताशे ॥ ११ ॥

द्रौपदी उवाच ।

डीटेषु पक्षिषु मृगेषु सरीसृपेषु

रक्षःपिशाचमनुजेष्वपि यत्र यत्र ।

जातस्य मे भवतु केशव त्वत्प्रसादात्

त्वय्येव ભક્તિરથલાડવ્યભિચારિણી ચ ॥ ૧૨ ॥

સુભદ્રા ઉવાચ ।

એકોડપિ કૃષ્ણસ્ય કૃતઃ પ્રણામો

દશાશ્વમેધાવભૃથેન તુલ્યઃ ।

દશાશ્વમેધી પુનરેતિ જન્મ

કૃષ્ણપ્રણામી ન પુનર્ભવાય ॥ ૧૩ ॥

અભિમન્યુરુવાચ ।

ગોવિન્દ ગોવિન્દ હરે મુરારે

ગોવિન્દ ગોવિન્દ મુકુન્દ કૃષ્ણ

ગોવિન્દ ગોવિન્દ રથાડ્ગપાણે ।

ગોવિન્દ ગોવિન્દ નમામિ નિત્યમ્ ॥ ૧૪ ॥

ધૃષ્ટદ્યુમ્ન ઉવાચ ।

શ્રીરામ નારાયણ વાસુદેવ

ગોવિન્દ વૈકુણ્ઠ મુકુન્દ કૃષ્ણ ।

શ્રીકેશવાનન્ત નૃસિંહ વિષ્ણો

માં ત્રાહિ સંસારભુજ્ડગદૃષ્ટમ્ ॥ ૧૫ ॥

સાત્યકિરુવાચ ।

અપ્રમેય હરે વિષ્ણો કૃષ્ણ દામોદરાડચ્યુત ।

ગોવિન્દાનન્ત સર્વેશ વાસુદેવ નમોડસ્તુ તે ॥ ૧૬ ॥

ઉદ્ધવ ઉવાચ ।

વાસુદેવં પરિત્યજ્ય યોડન્યં દેવમુપાસતે ।

તૃષિતો જાહ્નવીતીરે કૂપં ખનતિ દુર્મતિઃ ॥ ૧૭ ॥

ઘૌમ્ય ઉવાચ ।

અપાં સમીપે શયનાસનસ્થિતે

દિવા ચ રાત્રૌ ચ યથાધિગચ્છતા ।

યદ્યસ્તિ કિઞ્ચિત્ સુકૃતં કૃતં મયા

જનાર્દનસ્તેન કૃતેન તુષ્યતુ ॥ ૧૮ ॥

સઞ્જય ઉવાચ ।

આર્તા વિષ્ણુણાઃ શિથિલાશ્ચ ભીતા

ઘોરેષુ વ્યાઘ્રાદિષુ વર્તમાનાઃ ।

सङ्कीर्त्य नारायणशब्दमात्रं

विमुक्तदुःखाः सुप्तिनो भवन्ति ॥ १८ ॥

अङ्कुर उवाच ।

अलं तु नारायणदासदास-

दासस्य दासस्य च दासदासः ।

अन्यो न लीशो जगतो नराणां

तस्मादलं धन्यतरोऽस्मि लोके ॥ २० ॥

विराट उवाच ।

वासुदेवस्य ये भक्ताः शान्तास्तद्गतयेतसः ।

तेषां दासस्य दासोऽलं भवेयं जन्मजन्मनि ॥ २१ ॥

भीष्म उवाच ।

विपरीतेषु कालेषु परिक्षीणेषु बन्धुषु ।

त्राडि मां कृपया कृष्ण शरणागतवत्सल ॥ २२ ॥

द्रोण उवाच ।

ये ये लताश्चक्रधरेण दैत्यां-

स्त्रैर्लोक्यनाथेन जनार्दनेन ।

ते ते गता विष्णुपुरीं प्रयाताः

क्रोधोऽपि देवस्य वरेण तुल्यः ॥ २३ ॥

कृपाचार्य उवाच ।

मज्जन्मनः कृलमिदं मधुकैटभादे

मत्प्रार्थनीय मदनुग्रह अेष अवे ।

त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारकभृत्यभृत्य-

भृत्यस्य भृत्य एति मां स्मर लोकनाथ ॥ २४ ॥

अश्वत्थाम उवाच ।

गोविन्द केशव जनार्दन वासुदेव

विश्वेश विश्व मधुसूदन विश्वरूप ।

श्रीपन्ननाभ पुरुषोत्तम देडि दास्यं

नारायणाय्युत नृसिंह नमो नमस्ते ॥ २५ ॥

कर्ण उवाच ।

नान्यं वदामि न शृणोमि न चिन्तयामि

નાન્યં સ્મરામિ ન ભજામિ ન ચાશ્રયામિ ।
ભક્ત્યા ત્વદીયચરણામ્બુજમાદરેણ
શ્રીશ્રીનિવાસ પુરુષોત્તમ દેહિ દાસ્યમ્ ॥ ૨૬ ॥

ધૃતરાષ્ટ્ર ઉવાચ ।
નમો નમઃ કારણવામનાય
નારાયણાયામિતવિક્રમાય ।
શ્રીશાર્ફગચક્રાસિગદાધરાય
નમોઽસ્તુ તસ્મૈ પુરુષોત્તમાય ॥ ૨૭ ॥

ગાન્ધારી ઉવાચ ।
ત્વમેવ માતા ચ પિતા ત્વમેવ
ત્વમેવ બન્ધુશ્ચ સખા ત્વમેવ ।
ત્વમેવ વિદ્યા દ્રવિણં ત્વમેવ
ત્વમેવ સર્વં મમ દેવ દેવ ॥ ૨૮ ॥

દ્રુપદ ઉવાચ ।
યજ્ઞેશાચ્યુત ગોવિન્દ માધવાનન્ત કેશવ ।
કૃષ્ણ વિષ્ણો હૃષીકેશ વાસુદેવ નમોઽસ્તુ તે ॥ ૨૯ ॥

જયદ્રથ ઉવાચ ।
નમઃ કૃષ્ણાય દેવાય બ્રહ્મણોઽનન્તશક્તયે ।
યોગેશ્વરાય યોગાય ત્વામહં શરણં ગતઃ ॥ ૩૦ ॥

વિકર્ણ ઉવાચ ।
કૃષ્ણાય વાસુદેવાય દેવકીનન્દનાય ચ ।
નન્દગોપકુમારાય ગોવિન્દાય નમો નમઃ ॥ ૩૧ ॥

વિરાટ ઉવાચ ।
નમો બ્રહ્મણ્યદેવાય ગોબ્રાહ્મણહિતાય ચ ।
જગહ્નિતાય કૃષ્ણાય ગોવિન્દાય નમો નમઃ ॥ ૩૨ ॥

શલ્ય ઉવાચ ।
અતસીપુષ્પસદ્ગુણં પીતવાસસમચ્યુતમ્ ।
યે નમસ્યન્તિ ગોવિન્દં તેષાં ન વિદ્યતે ભયમ્ ॥ ૩૩ ॥

બલભદ્ર ઉવાચ ।

कृष्ण कृष्ण कृपालो त्वमगतीनां गतिर्भव ।
संसारार्णवमग्नानां प्रसीद पुरुषोत्तम ॥ ३४ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति यो मां स्मरति नित्यशः ।
जलं भित्वा यथा पद्मं नरकाद्दुक्कराम्यलम् ॥ ३५ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
नित्यं वदामि मनुजाः स्वयमूर्ध्वबाहु-
र्यो मां मुकुन्द नरसिंह जनार्दनैति ।
शुभो जपत्यनुद्दिनं मरणे रणो वा
पाषाणकाष्ठसदृशाय ददाम्यभीष्टम् ॥ ३६ ॥

ईश्वर उवाच ।
सकृन्नारायणोत्पुङ्गवा पुमान् कल्पशतत्रयम् ।
गङ्गादिसर्वतीर्थेषु स्नातो भवति पुत्रक ॥ ३७ ॥

सूत उवाच ।
तत्रैव गङ्गा यमुना च तत्र
गोदावरी सिन्धु सरस्वती च ।
सर्वाणि तीर्थानि वसन्ति तत्र
यत्रायुतोदार कथाप्रसङ्गः ॥ ३८ ॥

यम उवाच ।
नरके पथ्यमानं तु यमेनं परिभाषितम् ।
किं त्वया नार्थितो देवः डेशवः क्लेशनाशनः ॥ ३९ ॥

नारद उवाच ।
जन्मान्तरसल्लोका तपोध्यानसमाधिना ।
नराणां क्षीणपापानां कृष्णे भक्तिः प्रजायते ॥ ४० ॥

प्रह्लाद उवाच ।
नाथ योनिसल्लोकेषु येषु येषु प्रजाम्यलम् ।
तेषु तेष्वयवा भक्तिरय्युताऽस्तु सदा त्वयि ॥ ४१ ॥

या प्रीतिरविवेकनां विषयेष्वनपायिनि ।
त्वामनुस्मरतः सा मे लृटयान्माऽपसर्पतु ॥ ४२ ॥

विश्वाभिन्न उवाच ।

किं तस्य दानैः किं तीर्थैः किं तपोभिः किमध्वरैः ।

यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः ॥ ४३ ॥

जमदग्निरुवाच ।

नित्योत्सवो भवेत्तेषां नित्यं नित्यं य मङ्गलम् ।

येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनं हरिः ॥ ४४ ॥

भरद्वाज उवाच ।

लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ।

येषामिन्दीश्वरश्यामो हृद्यस्थो जनार्दनः ॥ ४५ ॥

गौतम उवाच ।

गोकोटिदानं ग्रहणेषु काशी-

प्रयागगङ्गायुतकल्पवासः ।

यज्ञायुतं मेरुसुवर्षादानं

गोविन्दनामस्मरणेन तुल्यम् ॥ ४६ ॥

अग्निरुवाच ।

गोविन्देति सदा स्नानं गोविन्देति सदा जपः ।

गोविन्देति सदा ध्यानं सदा गोविन्दकीर्तनम् ॥ ४७ ॥

त्र्यक्षरं परमं ब्रह्म गोविन्द त्र्यक्षरं परम् ।

तस्माद्बुद्ध्याशितं येन ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ४८ ॥

वेदव्यास उवाच ।

अभ्युतः कल्पवृक्षोऽसावनन्तः कामधेनु वै ।

शिन्तामणिरिस्तु गोविन्दो हरेर्नाम विचिन्तयेत् ॥ ४९ ॥

धन्व उवाच ।

जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनोऽयं

जयतु जयतु कृष्णो वृष्णिवंशप्रदीपः ।

जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो

जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः ॥ ५० ॥

पिप्पलायन उवाच ।

श्रीमन्मूर्ध्निःशिविभवे गरुडध्वजाय

तापत्रयोपशमनाय भवौषधाय ।
 कृष्णाय वृश्चिकजलाग्निभुजङ्गरोग-
 क्लेशत्रय्याय हरये गुरवे नमस्ते ॥ ५१ ॥
 आविर्द्धोऽत्र उवाच ।
 कृष्ण त्वदीयपदपङ्कजपञ्जरान्ते
 अद्यैव मे विशतु मानसराजकुलसः ।
 प्राणप्रयाणसमये कङ्कवातपित्तैः
 कण्ठावरोधनविधौ स्मरणं कुतस्ते ॥ ५२ ॥
 विदुर उवाच ।
 उरेर्नामैव नामैव नामैव मम ज्वननम् ।
 कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ ५३ ॥
 वसिष्ठ उवाच ।
 कृष्णोति मङ्गलं नाम यस्य वाचि प्रवर्तते ।
 भस्मीभवन्ति तस्याशु मङ्गापातककोटयः ॥ ५४ ॥
 अरुन्धत्युवाच ।
 कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ।
 प्राणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ ५५ ॥
 कश्यप उवाच ।
 कृष्णानुस्मरणार्थेव पापसङ्घट्टपञ्जरम् ।
 शतधा भेदमाप्नोति गिरिविज्जितो यथा ॥ ५६ ॥
 दुर्योधन उवाच ।
 जानामि धर्मं न य मे प्रवृत्ति-
 र्जानामि पापं न य मे निवृत्तिः ।
 केनापि देवेन हृदि स्थितेन
 यथा नियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ ५७ ॥
 यन्त्रस्य मम द्रोषेण क्षम्यतां मधुसूदन ।
 अहं यन्त्रं भवान् यन्त्री मम द्रोषो न दीयताम् ॥ ५८ ॥
 भृगुरुवाच ।
 नामैव तव गोविन्द नाम त्वत्तः शताधिकम् ।

दृढान्त्युख्यारणान्मुक्तिः भवानष्टाङ्गयोगतः ॥ ५८ ॥

लोमश उवाच ।

नमामि नारायणं पादपङ्कजं

करोमि नारायणपूजनं सदा ।

वदामि नारायणनाम निर्मलं

स्मरामि नारायणतत्त्वमव्ययम् ॥ ६० ॥

शौनक उवाच ।

स्मृतेः सकलकल्याणं भजनं यस्य जायते ।

पुरुषं तमजं नित्यं व्रजामि शरणं हरिम् ॥ ६१ ॥

गर्ग उवाच ।

नारायणेति मन्त्रोऽस्ति वागस्ति वशवर्तिनी ।

तथापि नरके धीरे पतन्तीत्यद्भुतं मत्तु ॥ ६२ ॥

दाल्भ्य उवाच ।

किं तस्य बहुभिर्मन्त्रैर्भक्तिर्यस्य जनार्दने ।

नमो नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधाके ॥ ६३ ॥

वैशम्पायन उवाच ।

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।

तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्भम ॥ ६४ ॥

अग्रिरुवाच ।

हरिर्हरति पापानि दृष्ट्वितैरपि स्मृतः ।

अनिच्छयापि संस्पृष्टो दृष्ट्येव हि पावकः ॥ ६५ ॥

परमेश्वर उवाच ।

सकृद्दुश्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ।

लब्धः परिकरस्तेन भोक्षाय गमनं प्रति ॥ ६६ ॥

पुलस्त्य उवाच ।

हे जिह्वे रससारज्ञे सर्वदा मधुरप्रिये ।

नारायणाभ्यधीयूषं पिब जिह्वे निरन्तरम् ॥ ६७ ॥

व्यास उवाच ।

सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।

नास्ति वेदात्परं शास्त्रं न देवः केशवात्परः ॥ ६८ ॥

धन्वन्तरिव्याय ।

अभ्युत्तानन्त गोविन्द नामोऽथारणभेषजात् ।

नश्यन्ति सकला रोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ ६९ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

स्वर्गदं मोक्षदं देवं सुषुप्तं जगतो गुरुम् ।

कथं मुहुर्तमपि तं वासुदेवं न चिन्तयेत् ॥ ७० ॥

अगस्त्य उवाच ।

निमिषं निमिषार्धं वा प्राणिनां विष्णुचिन्तनम् ।

तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं प्रयागो नैमिषं वरम् ॥ ७१ ॥

वामदेव उवाच ।

निमिषं निमिषार्धं वा प्राणिनां विष्णुचिन्तनम् ।

कल्पकोटिसहस्राणि लभते वाञ्छितं हृत् ॥ ७२ ॥

शुक उवाच ।

आलोक्य सर्वशास्त्राणि विचार्य य पुनः पुनः ।

छन्दमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ ७३ ॥

श्रीमहादेव उवाच ।

शरीरे जर्जरीभूते व्याधिग्रस्ते क्लेवरे ।

औषधं जाह्नवीतीर्थं वैद्यो नारायणो हरिः ॥ ७४ ॥

शौनक उवाच ।

भोजनाच्छादने चिन्तां वृथा कुर्वन्ति वैष्णवाः ।

योऽसौ विश्वम्भरो देवः स किं भक्तानुपेक्षते ॥ ७५ ॥

सनत्कुमार उवाच ।

यस्य हस्ते गदा यकं गरुडो यस्य वाहनम् ।

शङ्खचक्रगदापद्मी स मे विष्णुः प्रसीदतु ॥ ७६ ॥

अेवं ब्रह्माद्यो देवा ऋषयश्च तपोधनाः ।

कीर्तयन्ति सुरश्रेष्ठमेवं नारायणं विभुम् ॥ ७७ ॥

छन्दं पवित्रमायुष्यं पुण्यं पापप्राणाशनम् ।

दुःस्वप्ननाशनं स्तोत्रं पाण्डवैः पश्चिर्कीर्तितम् ॥ ७८ ॥

यः पठेत्प्रातरुत्थाय शुचिस्तद्गतमानसः ।
गवां शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्कृलम् ॥ ७९ ॥
तत्कृलं समवाप्नोति यः पठेदिति संस्तवम् ।
सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ८० ॥
गङ्गा गीता य गायत्री गोविन्दो गरुडध्वजः ।
गङ्गारैः पञ्चभिर्युक्तः पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ८१ ॥
गीतां यः पठते नित्यं श्लोकार्धं श्लोकमेव वा ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ८२ ॥
इति पाण्डवगीता अथवा प्रपन्नगीता समाप्ता ।

ॐ तत्सत् ।

Reference - Anthology compiled from Mahabharata,
Bhagavata, and Vishnu Purana
by an Anonymous writer.
Publ.: V. Rajagopal Bhat - 1970;
Publications Committee,
Shri Chitrapur Math, Shirali
<http://www.chitrapurmath.net/bookstm>

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

—
Pandavagita or Prapannagita
pdf was typeset on April 18, 2023
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

